

LUNDYSZ (2) *sb m*

A pl lundysze (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Gatunek angielskiego lub holenderskiego sukna (z średniem. lündisch ‘londynsz’) (2) : Gdzie [kupcy] Stámety podzieli Duplány Kołtryíze/ Albo ony/ Máchelfkie/ Sterdomskie/ Bondíże [BielRozm: Lundyíze]. Wízyftko tho z odmieniáli by drożey przedáli/ A ná nas Niemczykowie Złote wyłudzáli. BielSat B4 [idem] BielRozm 13.

Cf **FALENDYSZ**, [**LUŃSZCZYŻNA**]

KCh